

Kohtulahendite kogumik

**Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 6. septembri 2018. aasta määrus –
Gmalieva jt**

(kohtuasi C-79/17)¹

Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Teenuste osutamise vabadus –
Hasartmängud – Hasartmängumonopol liikmesriigis – Liikmesriigi õigusnormid, mis keelavad pädeva
haldusasutuse antud eelneva loata mänguautomaatide käitamise

*Teenuste osutamise vabadus – Piirangud – Hasartmängud – Liikmesriigi õigusnormid, mis keelavad
pädeva haldusasutuse antud eelneva loata mänguautomaatide käitamise – Õigustatus –
Hasartmängude pakkumise piiramine ja nende mängudega seotud kuritegevuse vastu võitlemine –
Proportsionaalsuse nõude ja diskrimineerimiskeelu järgimise kohustus – Tingimused –
Nende eesmärkide sidus ja süstemaatiline tegelikult taotlemine – Liikmesriigi kohtu hinnang*

(ELTL artikkel 56)

(vt punktid 22–31 ja resolutsioon)

Resolutsioon

Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tuleb Euroopa Liidu Kohtu antud juhiseid ja eeskätt 30. aprilli 2014. aasta kohtuotsust Pflieger jt (C-390/12, EU:C:2014:281) arvestades kindlaks teha, kas sellist riigisisest hasartmängude suhtes kehtivat korda, nagu on kõne all põhikohtuasjas, saab ELTL artikli 56 ja sellele järgnevatel artiklite seisukohalt sidusaks pidada, juhul kui riigisisises kohtumenetluses on kindlaks tehtud, et:

- hasartmängusõltuvus ei kujuta endast sellist ühiskondlikku probleemi, mis nõuaks riiklikku sekkumist;
- keelatud hasartmäng ei ole kuritegu, vaid selle puhul on tegemist üksnes väärteoga;
- riigikassasse laekub hasartmängudest aastas rohkem kui 500 miljonit eurot (ehk 0,4% kogu aastaeelarvest); ja
- kontsessioonäride reklaam on suunatud peamiselt sellele, et õhutada hasartmänge mängima ka neid, kes ei ole neid seni mänginud.

¹ ELT C 178, 6.6.2017.